

Holstein, den 9. marts 1999 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

EF-traktatens artikel 52 og 58 er til hinder for, at en medlemsstat nægter registrering af en filial af et selskab, som er stiftet i henhold til lovgivningen i en anden medlemsstat, hvor det har sit hjemsted, men ikke driver erhvervmæssig virksomhed, når filialen ønskes oprettet, for at selskabet kan drive hele sin virksomhed i den stat, hvor filialen oprettes, således at det undgås at stifte et selskab i den sidstnævnte stat og derigennem, at de i denne stat gældende regler om stiftelse af selskaber, som er strengere med hensyn til indbetaling af en mindste selskabskapital, finder anvendelse. Denne fortolkning udelukker dog ikke, at den pågældende medlemsstats myndigheder kan træffe enhver foranstaltning, som er egnet til at hindre svigagtige forhold eller som består i, at der kan pålægges sanktioner i anledning af sådanne forhold, enten over for selskabet selv, i givet fald i samarbejde med den medlemsstat, hvori selskabet er stiftet, eller over for selskabsdeltagerne i tilfælde, hvor det godtgøres, at de gennem stiftelse af et selskab reelt søger at unddrage sig deres forpligtelser over for private eller offentlige kreditorer på den pågældende medlemsstats område.

(¹) EFT C 228 af 26.7.1997.

DOMSTOLENS KENDELSE

af 2. marts 1999

i sag C-422/98, Colonia Versicherung AG Zweigniederlassung München m. fl. mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de première instance de Bruxelles) (¹)

(»Præjudiciel forelæggelse — afvisning«)

(1999/C 136/06)

(Processprog: fransk)

I sag C-422/98, angående en anmodning, som Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgien) i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Colonia Versicherung AG Zweigniederlassung München m. fl. mod État belge, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 30, har Domstolen, sammensat af præsidenten G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene, P.J.G. Kapteyn, J.-P. Puissochet, G. Hirsch og P. Jann (refererende dommer), samt dommerne G.F. Mancini, J.C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann, J.L. Murray, D.A.O. Edward, H. Ragnemalm, L. Sevón og M. Wathelet; generaladvokat: G. Cosmas; justitssekretær: R. Grass, den 2. marts 1999 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Den anmodning om præjudiciel afgørelse, som er indgivet af Tribunal de première instance de Bruxelles ved afgørelse af 10. november 1998, afvises.

(¹) EFT C 20 af 23.1.1999.

DOMSTOLENS KENDELSE

af 2. marts 1999

i de forenede sager C-231/98 og C-232/98, SA Lamboley (C-231/98), Bouctot (C-232/98) mod Administration des impôts (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de grande instance d'Épinal) (¹)

(»Procesreglementets artikel 104, stk. 3 — åbenbart identisk spørgsmål«)

(1999/C 136/07)

(Processprog: fransk)

I de forenede sager C-231/98 og C-232/98 vedrørende en anmodning, som Tribunal de grande instance d'Épinal (Frankrig) i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i de for denne ret verserende sager, SA Lamboley (sag C-231/98), Bouctot (sag C-232/98) mod Administration des impôts, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 95, har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene, P.J.G. Kapteyn, J.-P. Puissochet, G. Hirsch og P. Jann, dommerne G.F. Mancini, J.C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann, J.L. Murray, D.A.O. Edward, H. Ragnemalm, L. Sevón og M. Wathelet (referende dommer); generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: R. Grass, den 2. marts 1999 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

EF-traktatens artikel 95 er ikke til hinder for anvendelsen af en national ordning om en afgift på motorkøretøjer, der indebærer en øget stigningstakt i beregningskoefficienten som den i hovedsagerne omtvistede, når denne forøgelse ikke fremmer salget af indenlandsk fremstillede køretøjer i forhold til køretøjer importeret fra andre medlemsstater.

(¹) EFT C 278 af 5.9.1998.

Sag anlagt den 10. februar 1999 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-38/99)

(1999/C 136/08)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 10. februar 1999 anlagt sag mod Den Franske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Paolo Stancanelli, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og Olivier Couvert-Castéra, der er udstationeret som national ekspert ved samme tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret, Kirchberg.